

[Holger Larsen.]

skulle hæve det gamle lejeniveau op i højde med det nye. Det drejede sig dengang om mange procent; lejen skulle hæves så stærkt for den gamle boligmasse, at vi var nødt til at sige, at det var der ikke nogen mulighed for at realisere.

Ordførerne for venstre og det konservative folkeparti var i hele deres argumentation her i dag inde på forhøjelsen af lejen for den gamle boligmasse. De vil have den hurtigere, de vil have den straks, og de argumenterer udelukkende for, at den skal tilfalde grundejerne. Det ærede medlem hr. Aksel Møller sagde også: Hvorfor forbyde de frivillige overenskomster, når de netop er medvirkende til tilpasning af lejeniveauet? Jeg vil gerne slå fast, at der er himmelvid forskel på den måde, de herrer vil foretage udligningen på, og den, der her er foreslået. Vi er ikke indstillet på at foretage en huslejeudligning, som udelukkende vil betyde en forhøjelse på huslejerne og vil gå i grundejernes lommer. Vi mener, at det forslag, der her er fremsat, deler på en sådan måde, at grundejerne får det, som de har krav på; de får dækning for de stigninger, der er sket, og resten af de penge, forhøjelserne vil give, vil gå til nedsættelse af lejen i ny-byggeriet.

Det ærede medlem hr. Aksel Møllers mente, at det ville være svært at få folk til at forstå, at de, der bor i den gamle boligmasse, skal bære byrderne, for at andre kan bo bedre. Jeg vil gerne slå fast, at jeg tror, det er gået op for hele befolkningen, efter at man har hørt de argumentationer, der er kommet både fra konservatives og venstres side, at disse partier såvist ikke vil skåne lejerne; hvis det var dem, der skulle bestemme, hvordan tempoet skulle være, ville lejerne komme til at betale stigninger, uden at de ville have andet ud deraf, end at grundejerne fik flere penge i lommen.

Må jeg så gøre nogle enkelte bemærkninger til problemet om tofamiliehusene og opsigelsesretten. Jeg skal ikke gøre mange, for jeg sagde allerede i mine indledende bemærkninger, at det må vi drøfte i udvalget. Man har næsten fra alle sider været inde på, at den lempelse af opsigelsesforbudet, som ministeren har foreslået, ikke var stor nok. Jeg har gjort mig til talsmand for, at

den gik for vidt. Den opfattelse har jeg, fordi jeg ved, at man ude i kommunerne bliver meget hårdt presset om at give tilladelse til sammenlægning af lejligheder i disse huse. Det var det, som det ærede medlem hr. Lorentzen var inde på, det ærede medlem drog bare en anden konklusion. Skulle man drage en konklusion af det, som det ærede medlem var så stærkt inde på, måtte det for mig at se være den, at det ikke er muligt for øjeblikket at lempe opsigelsesbestemmelserne. Det ærede medlem nævnte, at bare i en lille by måtte man gå med til at nedlægge — jeg tror det var syv 1. sals lejligheder. Så ved det ærede medlem, at hvis der gives fri opsigelsesret, vil kravet om nedlæggelser blive endnu større. Derfor er jeg stadigvæk betænkelig ved at give frihed på dette område.

Jeg forstår hele den argumentation, man fremfører, at når man bor tæt på hinanden, kan det være ulideligt og utåleligt og alt det der. Men allerede efter det, der er gældende i dag, kan man gå til retten og få lov til at opsiges sin lejer, hvis der er sådan et spændt forhold. Hvis man ønsker at opsiges sin lejer, fordi der er familie, der skal hjem, kan man også gøre det. Det ærede medlem fru Kirsten Gloerfelt-Tarp var inde på, at den familie, som ejer huset, kunne vokse og således få for lidt plads, og at den derfor måtte have mulighed for at udvide sit husrum. Men en bestemmelse, der giver mulighed herfor, er der også i loven, som den eksisterer i dag; den er ganske vist gået ud af det forslag, der foreligger nu, netop fordi ministeren lemper på opsigelsesretten og vil genindføre normale forhold i løbet af to—tre år. Men lad os drøfte disse problemer. Jeg har kun givet udtryk for mine betænkeligheder, fordi jeg som medlem af udvalget, der for Odense kommunes vedkommende skal give tilladelse til disse sammenlægninger og nedlæggelser, ved, at der her hver eneste uge er 20—25, som ønsker ret til at sammenlægge lejligheder. På et tidspunkt, hvor der er knæp på boliger, vil jeg meget stærkt advare imod at gå til videregående lempelser end dem, ministerens forslag er udtryk for.

Lorentzen: Jeg tror, jeg må bedrøve den højtærede indenrigs- og boligminister med, at han sikkert bliver nødt til at beskæftige